

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 14/1644

uitspraak van de meervoudige kamer van **16 DEC. 2014**
in de zaak tussen

, te Ooij, eiser (gemachtigde: mr. F.K.H. van Oostveen),

tegen

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Ubbergen te Beek-
Ubbergen, verweerder.

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: , te
Arnhem.

Procesverloop

Bij besluit van 7 januari 2014 (bestreden besluit) heeft het college een omgevingsvergunning verleend voor een aantal nader omschreven werkzaamheden in het gebied dat plaatselijk bekend staat als "Buiten Ooij" (gebied).

Eiser heeft beroep tegen het bestreden besluit ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft, gevoegd met de zaken nrs. AWB 14/3917 en AWB 14/4030, plaatsgevonden op 3 november 2014. Daarbij waren aanwezig eiser en zijn gemachtigde, N.M. Schot namens het college, alsmede en namens .

Na de zitting zijn de gevoegde zaken gesplitst.

Overwegingen

1. De rechtbank beoordeelt ambtshalve of eiser nog voldoende procesbelang bij een inhoudelijke toetsing van het bestreden besluit heeft. Daaromtrent overweegt de rechtbank het volgende.

2.1. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is voor het uitvoeren van werkzaamheden een omgevingsvergunning vereist, als dit door een bestemmingsplan wordt bepaald.

Artikel 5.10 van de Waterwet bepaalt dat voor het uitvoeren van werkzaamheden geen omgevingsvergunning is vereist, als de betreffende werkzaamheden zijn begrepen in een vastgesteld projectplan.

2.2. Bij besluit van 29 april 2014 heeft de minister van Infrastructuur en Milieu krachtens artikel 5.4, eerste lid, van de Waterwet een projectplan vastgesteld, ten behoeve van exact dezelfde werkzaamheden als het bestreden besluit. In haar uitspraak van heden met de zaaknummers 14/3917 en 14/4030 heeft de rechtbank de tegen dit plan ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Dit heeft tot gevolg dat voor de ter discussie staande werkzaamheden momenteel geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo is vereist.

3.1. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo is voor het gebruiken van gronden in strijd met een bestemmingsplan een omgevingsvergunning vereist.

3.2. Toen het bestreden besluit werd genomen, gold ter plaatse het bestemmingsplan "Buitengebied 2003". De inrichting van het gebied voor natuurdoeleinden kwam in strijd met dat plan. Daarom heeft het college een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo verleend. Nadien is het bestemmingsplan "Buitengebied 2003" vervangen door het, inmiddels onherroepelijke, bestemmingsplan "Buitengebied 2013". Blijkens de gedingstukken en de behandeling ter zitting passen alle ter discussie staande werkzaamheden binnen de mogelijkheden die het bestemmingsplan "Buitengebied 2013" biedt. Dit heeft tot gevolg dat voor de ter discussie staande werkzaamheden niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo is vereist.

4. Op basis van het vorenstaande concludeert de rechtbank dat een inhoudelijke toetsing van het bestreden besluit zinloos is geworden. Een vernietiging van het bestreden besluit heeft immers geen consequenties voor de rechtmatigheid van de ter discussie staande werkzaamheden. Die werkzaamheden zijn namelijk volgens zowel het projectplan als het thans geldende bestemmingsplan zonder meer toegestaan.

Verder heeft eiser niet gesteld - en evenmin aannemelijk gemaakt - dat door het bestreden besluit schade jegens hem is veroorzaakt. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser met name wil voorkomen dat het water in het gebied jaarlijks van maart tot en met april wordt vastgehouden, en dat de daarvoor vereiste maatregelen pas vanaf maart 2015 zullen worden getroffen.

5. De rechtbank komt tot de slotsom dat eiser geen procesbelang heeft bij voortzetting van de onderhavige beroepsprocedure. Daarom zal de rechtbank het beroep niet-ontvankelijk verklaren. Gelet hierop ziet zij geen aanleiding om het college te veroordelen tot vergoeding van de door eiser gemaakte proceskosten.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

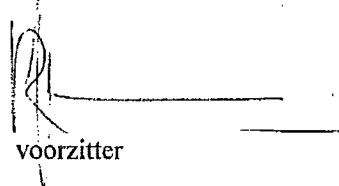
Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. L.M. Koenraad, voorzitter, mr. M. Groverman en mr. drs. J.H. van Breda, rechters, in tegenwoordigheid van mr. E.M.L. Kousen, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op:

16 DEC. 2014

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

16 DEC. 2014

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank Gelderland